ל מהרייק בסימן מב יב. ש לפרוש הטור.

ע אַחָר אַחַר אָחַר אָמַר אָאַל יִשְׂרָאַל יִשְׂרָאַל יִדְּדַּפְנוּ לוֹ טַלְּית וּתְפִּלִין, (מה) מָנִיתָם וְלֹא יִבָרֶךְ עֵלֵיהָם עַד אַחַר * הַיִּפּוּי שׁ יי בּרָרָ עַלִיהָם עַד אַחַר * הַיִּפּוּי שׁיי בּרָרָ עַלִיהָם עַד אַחַר * תַּבְּלַה. הגה וְיֵשׁ אוֹמָרִים (מוֹ שֶׁקֹרֶם גַאַל יִשְּׁרָאֵל (מוֹ) יָבָרַךְּ עַל הַתְּפִּלִּין, (מוֹ) וְהָכִי נַהוֹג (מרזכי ותוספות והגדות מיימוני ט. צאַין לַצֵנוֹת קַדִּישׁ (מש) וְקָדָשָׁה (גֹּ בֵּין גָאַלָּה לְתָפִלָּה, (נגּ) וְכֵיצֵד עוֹשֵׂה מהלכות קריאת שמע): (יני) מַמְתִּין בִּשִׁירָה חֲדָשָׁה כְּדֵי לַצַנוֹת: יֹ. יֹכָל מִי שֵׁלֹא אָמַר אֵמֵת וַיַצִּיב שַׁחַרִית וַאֵמֶת וַאֵמוּנַה עַרְבִית לֹא יָצָא "יְדֵי חוֹבַת הַמִּצְוָה (מוֹ (גֹג) בְּתַקְנָה. הגה מִי שֶׁהוּא אָנוּס וְדָחוּק (גֹד) וְאֵין לוֹ פְּנֵאי לְהִתְפַּלֵל מָיַר אַחַר קְרִיאַת שְׁמֵע, יִקְרָא קְרִיאַת שְׁמֵע עַד אֱמֶת וְיַמְתִּין לוֹמֵר שְׁאָר הַבְּרָכָה עַד שֶׁיִתְפַּלֵּל, שָׁאָז יֹאמֵר וְיַצִּיב ^(ח) וְנָכוֹן וָכוּ׳׳ וְיִתְפַּלֵל, כָּדֵי שֵׁיְסְמֹךְ גָאָלָה לְתִפְלָה (בית יוסף בשם הרוקה סימן שכא):

סו דִּין סָפֵק אָם קָרָא קָרִיאַת שְׁמַע, וּבוֹ סָעִיף אֶחָר: א. * *סַפֶּק אָם קַרַא (*) קָרִיאַת שָׁמֵע (בּ) חוֹזֵר וְקוֹרֵא (ג) וְמְבָרֵךְ לְּפָנֶיהָ

א בְּרָכוֹת כא וּכְרַי אֶלְעָזָר הַרִייִף וְרַמְבַּיִים בְּפֶּרֶק ב מַהַלְּכוֹת קְרִיאַת שמע.

בַּאַר הַישַׁב

הַפְּסֵק, עַיֵּן שֶׁם [וּבְסַפֶּר אֶבֶן הָעוֹוֵר פָּסק גם כֵּן דְיָכוֹל לְבֶרֵךְ על תְּפִלִּין אף לְאחר נָאל יִשְׂרָאֵל עֵיֵן שָׁם], וּבְגוּוְדּמֵן לוֹ טִלִּית פֶּסק שָׁאֶסוּר לְהָתְעטֵף בּוֹ כָּלֵל עד אחר תִּפִלת שָׁמוֹנָה עֻשְּׁרָה, אָבֶל הַיכָא דְּמָתְבַיֵּשׁ לֵישֵׁב בְּלֹא טלִית מֻתָּר לְהִתְעַפֵּף בֵּין הפֶּרָקִים וִיכֶרֶךְ עֶלֶיו, עַקְ שֶׁם. עוֹד פֶּסק דְּמֻתֶּר לעְנוֹת קְדִּישׁ וּקְרַשָּׁה בֵּין גַּאַלֶּה לְתִפּלֶה, וְאִם נִוְדְּמֶּן לוֹ טִלִּית בֵּין גְּאֲלֶה לְתִפְּלֶה וְכֵן אִם שָׁמֵע קוֹל רְעָמִים בְּשׁבְּת בֵין גָאֵלָה לְתִפְלָה יָכוֹל לְבָרֶף בַּרָכּת רְעָמִים, וְעֵיֵן לְקְמָן סִימָן קוֹא שָׁמְבֹאַר דְּזִּדְקָא בְשׁבָּת יַשׁ לְהָקֵל קָצֶת בְּעָנִין סְמִיכת נְאֻלֶּה לְתְפָלֶה אָבֶל בְּיוֹם טוֹב לֹא, עיֵן שֶׁם:

שַׁעַרֵי תִּשׁוּבָה

לתפלה ואסור להמתין בשירה חדשה. עד שם: (מו) בתקנה. אבל ידי קריאת שמע יצא: (זו) ובכון. ומגן אברהם בתב דברוקח משמע דמי שאין לו פנאי יקרא קריאת שָׁמע לְבַדָּה בְּלֹא בְּרָכוֹת וְאחר בְּדָ בְּשִׁיְהָיָה לוֹ בְּנִאִי יִקְרָא הבְּרָכוֹת עָם קריאת שָׁמע וְיִהְפּלֵּל, וְבֵן הוּא לְעֵיל סוֹף סִימָן מו, עבן שָׁם:

מִשְׁנָה בְּרוּרָה

מָתְכוּוַן לָצֵאת בָּוָה אִין הָכִי נְמֵי דִּאָסוּר לְהֹפְּסִיק בְּאֵמְצע הַבַּּרֵק, וּכְעֵין וֵה כָּתב הפָּרִי מְגָּדִים גם כֵּן כְּסוֹף סִימָן זֶה. אַךְּ לְעִנְין כֵּין הפְּרָקִים יֵשׁ לְעַיֵּן כָּזֶה, דְּאֶפְשָׁר דְּהבְּרָכָה קוֹשֶׁרֶת אוֹתָם יחְדָּו וּבִלְתָה מֻתָּר בְּכָל גּוְגֵי, וּמִדְּרָבִי הרשְׁבָ״א ריש פֶּרֶק ב משְמע לִּכְאוֹרָה דְגם בָּזֶה שׁיָּדְּ דִּין בֵּין הפְּרָקִים, כִּי מוּכָח שָׁם ּ דְשׁלָּךְ בָּזֶה חִין שָׁהָה כְּדֵי לְגְמֹר כֵּלָּה חוֹזֵר לְרֹאש, עיַן שָׁם:

א * סָפַק וְכוּ׳ וּמְבָרֶךְּ לְפָּנֵיהָ וּלְאַחֵרִיהָ. עיַן מִשְׁנָה בִּרוּרָה בִּמה שֵׁכָּתבִנוּ ַדְּכַךְ תִּקְּנוּ לְכתְחִלָּה, וְהוּא לְשׁוֹן הכֶּסֶף מִשְׁנֶה בְּשֵׁם הרשְׁבַּ״א. וְגִרְאֶה פָּשׁוּט הַהִינוּ הּוְקָא בָּמַקוֹם שֵׁמְסָתּפֶּק לוֹ גם בַּהבַרַכוֹת, אָכַל אָם יַדע שֵׁבֶּרךְ הבַּרַכוֹת

(מה) מְנִיקון. שָׁאֵין (פּה הַנְתַת הַתְּפִּלִּין וּלְבִישַׁת הַפַּלִית הַפְּסֵק, שַׁהַרֵי אַפְּלוּ יַכוֹל לְקָרוֹת וַלַעֲסֹק בְּמָלַאכִתוֹ בִּעוֹד שָהוֹא קוֹרָא, וּכְדַלְעֵיל בְּסִימֵן סג סָעִיף ז: (מוֹ) שֶׁקֹרֶם גָּאַל יִשְׂרָאַל. רוֹצֵה לוֹמֵר, קֹרֶם שֵׁאָמֵר בַּרוּךְ אַתָּה ד׳, דּלְאַתַר מִכֵּן (כּנוּ) בְּוַדַּאִי אָסוּר לְהַפְּסִיק בְּשׁוֹם דָּבָר, אֶלֶא יְסַיֵּם גָאַל יִשְׂרָאֵל וְיָנִיתַ הַתְּפִּלִּין בְּלִי בְּרָכָה. וְעַיֵּן בְּסָמוּךְ מַה שֶׁבְּתַבְנוּ בְּשֵׁם מַאֲמַר מָרְדְּכֵי: (מוז) יְבָדֵדְ וְכוּ׳. נְרְאֵה פָּשׁוּט דְּכָאן אָסור לוֹמֵר בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד וְכוּ׳ שֵׁנּוֹהַגִּין לוֹמֵר אַתַר בִּרְבַּת עַל מִצְוַת, גַּם נָכוֹן שֶׁלֹא יְכָרֶךְ בָּזֶה כִּי אִם בַּרָכַה אַתַת לְהַנִית, דְּבַלַאוֹ הַכִי הַרְבָּה פּוֹסְקִים סוֹבְרִין כֵּן, וְבַּנַ״ל בְּסִימֵן

כו, עַיַּן שָׁם: (מח) וָהָבִי נָהוּג. ומוכָת (ש מִדְּבָרִי הָאַחַרוֹנִים דְּהָכִי קָוֹמָא לָן: 🎽 (ממ) וֹקְדָשָׁה. וְכַן בַּרְכוּ וֹמוֹדִים, (שּ וְיִרְאָה לְצַמְצֵם שְׁיַבְּרַע בּתְתַלֵּת הַתִּפְלֶּה בְּעֵת שָׁהַצִּבוּר שׁוֹתִין עַצְּמֶן בְּמוֹדִים: 🕻 בִּין גְאֻלֶּה. יֵשׁ מַאַדַרוֹנִים 🕬 שָׁבָּתְבוּ דִּבְשַׁבָּת מֻתָּר לַעֲנוֹת לַדְּישׁ וּקְדָשְׁה, וְכַל הָנֵי שַׁדּוֹמִים לָהָם הַנּזְּכָרִים לְעֵיל בְּסָעִיף ג, בֵּין גָאֵלָה לִתְפּלָה. וְעַאַ לְקַמֶּן בְּסִימָן קיא: 🕻 🗱 וְבֵיצֹד עוֹשָׁה. רוֹצֶה לוֹמֵר, 🖦 אָם עֲדַיוַ לֹא שָׁמֵע קְּדֶשְׁה אוֹ בַּרְכוּ: 🕻 🗷 מַּמְתִּין בְשִׁירָה חֲדְשָׁה. לְאַתַר שֶׁאָמֵר (מי) עוֹשַה פֶּלָא. וְכָל זָה לְכַּתְחלָה, אֲבָל בְּדִיעֲבָד, כֹל שֶׁלֹא אָמַר בְּרוּךְ אַתָּה ד׳ יָכוֹל לְצֵנוֹת, וּלְאַתַר כַּן צֶרְיךָ לְתַתְתִיל מֵרֹאשׁ שִׁירָה תַדַשְׁה, אוֹ צַל כָּל פָּנִים מצור יִשְׂרָאֵל, דְּהוּא הַתְתַלַת הַשִּנְץ, וּכְצֵין מַה שָׁכַּתָב הַפָּגַן אַבְרָהֶם בְּסְעִיף קָטָן ג, וְגַם הַלֹא צָריך לַאמֹר מַצֵּין הַהַתִּימָה סָמוּך לַהַתִּימָה לָבַתְּתַלָּה וֹמַאָּמֶר מָרְרַכוֹן: 🐧 (עג) בְּתַאַבָּה. אַבְל לֹא שָׁלֹא יָצָא בְּלֶל וְדֵי קְרִיאַת שְׁמַע, דְּהָא קְיָמָא לָן דִּבְרָכוֹת אַין מְעַכְּכוֹת לְקָרִיאָת שְׁמֵע, מּשּ אָלָא שָׁעֵל דָדִי זֶה הַקְרִיאָת שְׁמַע שֶׁלוֹ גַם כַּן אִינָנוֹ כָרָארי, וְיַדֵּזֹר עַל כָּל פָנִים לְאָמְרָה אַתַר הַתְּפְלֶה אִם לא אַמֶּרָה לְדָם הַתִּפְלָה, וֹרָדְלְעִיל בְּסִימָן ס סָעיף ב, וְטוֹב שַּׁיֹאמֵר עוֹד הַפַּעַם קְרִיאַת שַׁמַע וּבְרָבִי יוֹפָף. בָתַב הַטוֹר בְּשָׁם הַיְרוֹשַׁלְמִי, צָרִיךְ לְהַזְּבִיר ָּבֶאֶמֶת וָיַצִּיב יְצִיאַת מִצְרַיִם, ומַלְכות, וקריפַת יַם סוף, ומַכַּת כְּכוֹרוֹת, עַיַן שָׁם. ומַשְׁמֵע כְּרַשְׁבָ״א בְּרֶשְׁבָ״א בְּרָשׁבָ מָבְּרָכוֹת יד ע״ב בּוָּמֶרָא, וְהָא פֶּצֵי לְאִרְפוּרֵי וְכוּ- וְשׁרְנוּ לֶדֶּ, רוֹצֶה לוֹמר, מִי כָמֹלֶה עד סוֹף הְבְּרָכָה, וּלְפֵרוּשׁ רֹשִׁ״. דְלְפִי זָה חָפֵר מכּת בְּכוֹרוֹת. וְדֹח לְוֹמֹר, מִי כָמֹלֶה עד סוֹף הבְּרָכָה, וּלְפֵרוּשׁ רֹשְ״. דְלְפִי זָה חָפֵר מכּת בְּכוֹרוֹת. וְדֹח לְחַלֶּק פֵין שׁחְרִית לערכית, וְאוּלי גָפָח אחֵר הָיָה לָהֶם בּפוֹף שֶׁהָיָה בְּתוֹכוֹ גם כֵּן סִפוּר מכת בְּכוֹרוֹת, וְגם מִירוּשׁלְמִי בְּרָכוֹת פֶּרֶק א הְלֶכָה ו משְׁמע קְצֶת דְּהוּא רק לְכֹתְחַלֶּה, עֵין שֶׁם, וְצְרִינְּ עדן למעשה]. אַם הַחַלִּיף בַּרָכָה שַׁל שַׁחַרִית לְעַרְבִית אוֹ לְהַפַּךְ, אָם עַדִין לֹא אָמַר הַשָּׁם שַׁל סוף הַבַּרָכָה, יַחַזֹר לְתַחַלֶּת הַבַּרָכָה, וְאָם אַמַּר הַשָּׁם יַ וְאֵין לוֹ פְּנֵאי, אֶלֶּא מִי שְׁאֵין לוֹ פְּנַאי. צָרִיךְ עִיּוֹ, וְכִי מִי הִתִּיר לוֹ לִפְּסֹק מִפְּנֵי שָׁאֵין לוֹ פְּנַאי עָדִין לוֹ פְּנַאי יַקרָא קָריאַת שְׁמַע לְבַדָּה בְּלֹא בְּרָכוֹת וָאַתַּר כָּךְ כְּשֶׁיִּהֶיָה לוֹ פְּנַאִי יִקרָא קָריאַת שְׁמַע וּבְרְכוֹתְיָה לְיִא בְּרָהְם. וּבְסַפֶּר נְהַר שָׁלוֹם בָתַב דְּמַבֶּל מָקוֹם דִּין הַרָמֶ״א הוא אֱמֶת וְנָכוֹן הוא הֵיכָא שָׁקֶרָא קריאַת שְׁמֵע, כִּי הָיָה סְבוֹר שֵׁיוּכַל לִגְמֹר כָּל הַתְּפּלֶה, וְשׁוּב אֲתַר שַׁקָּרָא קרִאַת שַׁמֵּע מָבָרָת הוּא מַחַמַת אַיַּזָה אַנָּס לְהַפְּסִיק, וּבְהָא קַאָמֵר דְּעַדִיף הוּא טְפֵּי שַׁיַפֹּסִיק אָתַר ד׳ אֵלהִיכַם אַמֶּת, וְאַתֵּר כַּךְּ כְּשְׁיָבֹא לְהָתְפַּלֵּל יַתִּחִיל וַיִּצִיב וְכוּי, אַבֶּל הַיַּבָא שַׁלַדע מַעַקָּרָא שָׁלֹא יְהַיָּה לוֹ פַּנָאי לְקָרוֹת קרִיאַת שְׁמַע וַלְהַתְפַּלֶל וְיַרָא שַׁמַא יַשַבר זַמַן קרִיאַת שְׁמַע עֵד שַׁיְּהַיָּה לוֹ פְּנַאי, גַּם הוֹא מוֹדֶה לְהַמָּגוֹ אַבְרָהָם שָׁיַּקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע לְבַדּוֹ, וֹכְצִין זֶה הַּרֵץ גַּם בֹּן הַפְּרִי מְגַדִים, עַיֵּן שְׁם:

א (א) קריאָת שַׁמַע. וּבְשָׁאַר מִצְוֹת דָאוֹרְיָתָא הַיכָא שַׁמְחַיֶּב לַעַשׁוֹת אוֹתָה מִסְפַקָא. פַּסַק לְעִיל בְּסִימָן יז סַעִּיף ב לְעְנֵין טַמְטוּם אַף דְּתַיְב 🛠 בְּצִיצִית, וּכְיוֹרֶה דַּעָה רסה סָעיף ג לְעָרָן מִילָה בְּאַנְדְרוֹגִינוֹס, וְכַן כָּל כִי הַאי גּוְנֵי, דְּלֹא יְכָרָף עַל הַמִּצְוָה, כִּי הַבְּרָכוֹת הַם דְרַבְּּכָן וּסְפַּקָא לָקַלָּא. אַךְ יֵשׁ פּוֹסְקִים שֶׁמָתַלְקִין בֵּין הַיכָא שֶׁהַסָּפָּק הוּא אָם מְחָיָב כְּלֶל בְּהַמִּצְוָה בְּגוֹן הַהִיא שֶׁבָּתַבְנוּ, ובֵין הַיכָא שֶׁמְחָיָב אֶלָא שָׁאֵינוֹ יוֹדֵשׁ אָם עָשָּה הַמִּצְוָה, דְאָז צָרִיךְ לְכָרֶךְ עֶלֶיהָ גַּם כַּן. וּלְפִּי זֶה, לוּלֶב אוֹ שׁוֹפֶּרְ בְּיוֹם רְאשׁוֹן הֵיכָא דִּמְסַפְּקָא לֵה אִם כִּבַּר עָשֶּׁה הַמִּצְוָה וּכְהַאי גַּוּנַא, צַריך לַעַשוֹתָה בְּבַרָכָה, וְבָתַב הַפִּרִי מָגָדִים, דְּמְבַּסַךְ מִשְׁנַה בְּשָׁם הַרְשָׁבִּ״א וְבַן מִמְגַן אַבְרָהָם בְּשַׁם הַרִיבָ״שׁ לְקַמַּן סִימָן תקפה אות ג מוּכָת דְּלֹא סְבִירָא לָהוּ לְתַלּוּק זָה, אֶלֶא תַּמִיד בְּלִי בְּרָבָה, וְגַם מַהַגְּרֶ״א בְּסִימָן זָה מוּכָח דְּלֹא סְבִירָא לַהוּ לְתַלּוּק זָה. אֶלֶא תַמִיד בְּלִי בְּרָבָה, וְגַם מַהַגְּרֶ״א בְּסִימֶן זָה מוּכָח דְּלֹא סְבִירָא לַה לְתַלּוּק זָה. וְאָם הַבִּיאוּ לוֹ שׁוֹפֶּר אוֹ לוּלֶב בְּיוֹם רָאשׁוֹן בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, לְכַלֵּי עַלְמָא נוֹשֵל וּבְלִי בְּרָבָה, כִּי בָּזֶה הַסְּפֵּק הוּא אָם תַיָּב עַתָּה כְּלַל בְּהַמְצֵוֹה: (ב) חוֹזֵר וְקוֹרָא. הַטַּעַם, דְּקְיָמָא לָן קָרִיאַת שְׁמַע דְּאוֹרַיְתָא, כְּלוֹמַר, דְּהָא דִּכְתִיב וְדְבַּרְתָּ בָּם בְּשֹׁרְתָּךְ בְּבִיתָךְ וְגוֹ׳ קַאֵי אַפְרָשֶׁה זוֹ גופָא שְׁתַיָּב לְדַבֵּר בּוֹ בִּשְׁעַת שְׁכִיכָה וַצַּמִידְה, וּלְפִּיכָךְ אָם נִסְתַּפָּק אָם קָרָא אוֹ לָאו תַיָּב לַתַזֹר וִלְקָרוֹת בְּכֶל סְפַּקָא דְּאוֹרְיָתָא: (ג) וּמִבֶּרְדָּ, לְכָאוֹרָה בָל זַה דַּוֹקֵא בְּשַׁלֹא צָבַר זְמַן קְרִיאַת שְׁמֵע,

שַׁעַר הַצִּיוּן

(סת) בית יוסף רלבוש: (סט) בְּמוֹ שְׁמָתְבָּנוֹ בְּבַאוּר הַלְּכָה בְּשׁם חַיֵּי אָדָם וּמְגוֹ גְבּוֹרִים: (ע') אַלְיָה רְבָּה וְדְרָדְ הַחִיים: (ער) אַלְיָה רְבָּה וְדְרָדְ הַחִיים: (ער) אַלְיָה רְבָּה וְדְרָדְ הַחִיים: " (ער) בית יוסף וְבִּיהו: (ער) אַלְיה רְבָּה וְדְרָדְ הַחִיים: " (ער) בית יוסף וְבִּיהו: